

அபிகாயில்

நல்லறிவுடைய ஒரு பெண்

[25:14-42]

“பெண்ணின் ஒற்றைத் தலைமுடியானது மனியின் கயிறைக் காட்டி இல்லை அதிக(கன)மானதை இழுக்கிறது” என்ற ஜேர்மானியப் பழம் பெரும் பழமொழியானது சமூகத்தில் பெண்களின் செயல் தாக்கம் எவ்வளவு அதிகமாய் உள்ளது என்பதைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. அன்புமிக்க அபிகாயில், இந்தப் பழமொழிக்கு பொருத்தமான விவரிப்பாக இருக்கின்றாள். இவளது பெற்றோர்கள் அல்லது இவளது வம்சவரலாறு பற்றி வேத வசனங்களில் நாம் ஏதான்றும் அறிவுதில்லை. இவள் தேவபக்தியின் ஆதிக்கத்தின் கீழாக வளர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இவள் யெகோவாவை அறிந்திருந்ததுடன் அழகிய பக்தியுடையவளாகவும் இருந்தாள்.

1 சாமுவேல் புத்தகத்தில் இருந்து நாம் இவளைப் பற்றிப் பின்வரும் உண்மைகளை அறிய முடிகிறது: இவளது பெயர் “மகிழ்விற்குக் காரணம்” என்று அர்த்தப்பட்டது, இது இவளது பொதுவான வெளித்தோற்றும் மற்றும் பிறர் மீதான இவளது செயல்தாக்கம் ஆகியவற்றை விளக்குவதா யிருந்தது. இவள் அச்சந்தரும் மனிதன் ஒருவனுக்குக் கீருமணம் செய்விக்கப் பட்டிருந்தாள். இந்தக் திருமணமானது, அநேகமாக, இவள் தந்தை தேர்ந்தெடுத்த யாரையாகிலும் இவள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கிழக்கு நாடுகளின் பழக்க வழக்கத்தினால் ஏற்பட்டதா யிருக்கலாம். இவள், “மகா புத்திசாலியும் ரூபவதியுமாயிருந்தாள்” (25:3). இப்படிப்பட்ட ஒரு சேர்க்கையானது இன்றைய நாட்களில் வெளிப்புற அழகின் மீது மட்டும் கவனம் செலுத்தி, மூளையைப் புறக்கணிக்கும் பல பெண்களால் பெரும்பாலும் கண்டு கொள்ளாமல் விடப்படுகின்றது! வேதாகமத்தில் இன்னும் மூன்று பெண்கள் (சாராள், வஸ்தி, பத்சேபாள்) மாத்திரமே “ரூபவதிகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அபிகாயிலில் நாம் உடல்ரீதியான அந்த அழகானது நற்பண்பு மற்றும் உள்ளான கிருபையினால் உயர்த்தப்படுவதைக் கண்டறிகின்றோம் (இ.வ. சங். 45:13). இவள் தாவீதின் எட்டு மனைவியர்களில் ஒருத்தியானாள்; மீகாள் (1 சாமு. 18:27), பத்சேபாள் (2 சாமு. 12:24), அகினோவாம், மாக்காள், ஆகித், அபித்தாள் மற்றும் எக்லாள் (2 சாமு. 3:2-5) ஆகியோர் மற்ற மனைவியர் களாயிருந்தார்கள். இந்த எட்டுப் பேரில், தாவீதின் வாழ்வில் மாபெரும் நன்மைக்கு ஆகார மூலமாய் இருந்தவள் அநேகமாக அபிகாயிலாகவே இருக்கலாம்.

1 சாமுவேல் 25:3, 14-42 வசனப் பகுதிகள் வியப்புக்குரிய பெண்ணொருத்தியை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. அபிகாயிலின் வரலாறு, தாவீதின் மீதும் இன்று அவளது வரலாற்றைப் படிக்கிற யாவர் மீதும் கரைந்து போகாத அடையாளம் ஒன்றை விட்டுச் செல்கின்றது. இந்த ஆச்சரியமான பெண்ணைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்த பிறகு, தாவீது இவள் மீது கொண்டிருந்த மதிப்பு மற்றும் பாசம் ஆகியவற்றை நீங்கள் சுலபமாய்ப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

இவளது வரலாறு

அபிகாயிலின் வரலாறு பின்வரும் பரிதாபகரமான உணர்வுகளினால் நிறையப் பெற்ற நிகழ்ச்சியில் காணப்படுகின்றது: நன்றியில்லாமை, முரட்டுத்தனம், பிடிவாதம், வெறுப்பு, கசப்பு, கோபம், மற்றும் மதியீனமான வார்த்தைகள். இருளான் இந்த அமைவில், அபிகாயிலின் பிரசன்னமானது மங்கிப் போக முடியாத ஒரு பிரகாசமான வெளிச்சப்புள்ளியாக உள்ளது.

தாவீதின் படையினர் நாபாலின் மந்தைகளைக் காவல் செய்து பாதுகாத்தார்கள். இது ஒரு பெருந்தன்மையான சேவையாகவும் ஊதியமின்றி செய்யப்பட்டதாகவும் இருந்தது. மதியீனாயிருந்த நாபால், தாவீதின் இந்த இரக்கச் செயலுக்கு, அறிவற்ற, மற்றும் கடுமையான வகையில் பதில் செய்தான் (25:3). தாவீதை வெளியரங்கமாகச் சிறுமைப் படுத்தியதற்கு நாபாலின் வீட்டாருடைய இரத்தத்தைக் கொண்டு மறுவிலை செலுத்த வேண்டியதாயிருந்தது (25:22). சூழ்நிலை அமைவானது இரத்தம் சிந்தும் கசப்பான ஒரு யுத்தத்திற்குப் பொருத்தப்பட்டிருந்தது.

உணர்வுகள் உத்வேகமான உச்சத்தை அடைந்திருந்த அடே வேளையில், அபிகாயில் உட்புகுந்து தாவீதைச் சமாதானப் படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டாள் (25:18 முதல்). இவள் தாவீதுக்கு தாராளமான கொடையொன்றைக் கொடுத்து, தாழ்மையாக மன்னிப்பை வேண்டினாள். இவள் தாவீதை, பழி வாங்குதலுக்கான அவரது விருப்பத்தில் இருந்து தணியும்படி வேண்டி இணக்கச் செய்தாள். இவள் தாவீதைச் சமாதானப் படுத்திய பிறகு, தன் வீட்டிற்கு நாபாலிடத்தில் திரும்பினாள், ஏனெனில் இவள் தகுதியற்ற ஒரு வாழ்க்கைத் துணைவனுக்கு உண்மையான/பற்றறுதி வாய்ந்த ஒரு மனைவியாகவும் பாதுகாப்பாளியாகவும் இருந்தாள். இவள் தனது உண்மைத் தன்மையை வாக்களித்திருந்த அந்த மனிக்னுடன் தொடர்ந்து வாழ்ந்தாள்.

நாபாலின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, தாவீது அபிகாயிலை மணந்து கொள்ளும் திட்டத்தை முன் வைத்தார் (25:39). அபிகாயில், தாவீதின் மனைவியாக, தாவீதின் மகனுக்குத் தாயாக ஒரு மகிழ்ச்சி நிறைந்த பணிப் பொறுப்பினுள் நுழைந்தாள் (2 சாமு. 3:3; 1 நாளா. 3:1). அபிகாயில் தனது எஞ்சிய வாழ்நாள் முழுவதிலும் தாவீதுடனேயே நிலைத்திருந்தாள். தாவீது அபிகாயிலின் ஞானமுள்ள அறிவுரையை நாடியதையும், அபிகாயில், தான் தகுதியுள்ள ஒரு வாழ்க்கைத் துணைவி என்பதை அவருக்கு நிருபித்ததையும்

கற்பனை செய்வது கடினமானதாக இருப்பதில்லை (25:33அ).

இவளது குணங்கள்

அபிகாயிலின் வாழ்வு மற்றும் பண்பு ஆகியவற்றில் நாம் கண்டறிகிற குணங்கள், இன்றைய நாளின் பெண்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க முடியும்.

இவள் மதிக்கப்பட்டாள் (25:17). நாபால் தாவீதை அவமதித்ததின் நிமித்தமாக எழும்பிய நெருக்கடியைக் கையாளுவது எவ்வாறு என்று இவள் அறிந்திருப்பாள் என்று வேலைக்காரர்கள் அறிந்தார்கள். வேலைக்காரர்கள் இவளது அறிவுப் பயன்பாட்டையும் முடிவையும் மதித்தார்கள் (25:35).

இவள் கோபத்தைத் தணிக்கக் கூடியவளாயிருந்தாள் (25:33, 35). எல்லா நிகழ்தகவுகளிலும் இது, இவள் நாபாலின் முரட்டுத்தனத்திற்காக மன்னிப்புக் கேட்ட முதல் முறையாக இருந்ததில்லை. இவள் அடிக்கடி சமாதானம் செய்விக்கும் பணிப் பொறுப்பை நிகழ்த்தியிருந்தாள் என்பதில் ஜயமில்லை. இவள் தாவீதின் உக்கிரத்தை அமைதியாக்க, திறமையையும் ஞானத்தையும் பயன்படுத்தக் கூடியவளாய் இருந்தாள்.

இவள் தேவன் மீது மாபெரும் விசுவாசம் கொண்டிருந்தாள் (25:26 முதல்). இந்த எடுத்துரைப்பில் இவள் தேவனை நன்கு அறிந்திருந்த ஒரு பெண்ணாக முன்னிறுத்தப்படுகிறாள். இவள் பரிதாபமான ஒரு திருமணத்தில் (அகப்பட்டு) இருந்தாலும், இவளது தைரியமான நம்பிக்கை, இவள் பரிசுத்தமாய் நிலைத்திருக்கப் பெலன் தந்தது. தாவீதிடம் இவள் பேசுகையில், இவளது வார்த்தைகள் இவளது விசுவாசம் உயிருள்ளதாகவும் நடைமுறையில் இருந்தாகவும் வெளிப்படுத்தின. 25:26, 27ல் இவள், இந்த வரமானது இவளிடமிருந்து வந்ததல்ல, ஆனால் இவளது ஜெபத்திற்குப் பதில் தரும் வகையில் தேவனிடமிருந்து வந்தது என்று எடுத்துரைக்கும் விளக்கம் ஒன்றைப் பயன்படுத்தினாள். ஆகாரத்தை வழங்குவதில் அவள் தேவனுடைய உதார குணத்தைக் கண்டாள்.

இவள் உறுதி வாய்ந்தவளாகவும் தீர்மானமிக்கவளாகவும் இருந்தாள் (25:18 முதல்). சூழ்நிலை அவசரமானதாயிருந்தது, இவள் தீர்மானமான வகையில் செயல்பட்டாள். என்ன செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை அறிந்த இவள் தன்னால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறிப்பாகச் செய்தாள். தாவீதை இவள் நெருக்கிய வேளையில், இவள் அந்நாட்களின் பழக்க வழக்கங்களைக் காத்துக் கொண்டாள், ஆனால் இவள் (தனது) பணிப் பொறுப்பு சரியாகச் செய்யப்பட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டாள் (25:24). தாவீதின் பழிதீர்க்கும் தாகம் தவறானதாயிருந்தது என்பதை அவரிடம் கூற இவள் தயங்கவில்லை. பின்பு இவள் நாபாலிடம் பேசுகையில், அவனது பிழையின் தவறான நிலை குறித்து அவனை எதிர்த்து நின்றாள் (25:37).

இவள் தனது குடும்பத்தினரின் பாதுகாப்புக் குறித்து அக்கறை கொண்டாள் (25:31). அபிகாயிலைப் பொறுத்தமட்டில் தனது இல்லத்தின் பாதுகாப்பே இவளது முதல் முன்னுரிமையாக இருந்தது. பாதுகாப்பைக்

காப்புறுதி செய்து கொள்வதற்கு தேவையான யாவற்றையும் இவள் செய்தாள்.

இவள் தாழ்மையுடனும் பணிவுடனும் இருந்தாள் (25:41, 44). இவள் தாவீதை நெருங்குகையில் உறுதி வாய்ந்தவளாகவும், ஆயினும் தாழ்மையானவளாகவும் இருந்தாள். எரிச்சலாயிருந்த தாவீதிடம் இவள் பேசிய உரையாடல் முழுவதிலும் தாழ்மை குணம் நிறைந்திருந்தது. இந்தக் காட்சி யில் நமக்கு 1 பேதுரு 3:1-4ன் அழிகியதொரு விவரிப்பு தரப்படுகின்றது:

... பயபக்கியோடு கூடிய உங்கள் கற்புள்ள நடக்கையை அவர்கள் பார்த்து, ... மயிரைப் பின்னி, பொன்னாபரணங்களை அணிந்து, உயர்ந்த வஸ்திரங்களை உடுத்திக் கொள்ளுதலாகிய புறம்பான அலங்கரிப்பு உங்களுக்கு அலங்காரமாயிராமல், அழியாத அலங்கரிப்பாயிருக்கிற சாந்தமும் அமைதலுமுள்ள ஆவியாகிய இருதயத்தில் மறைந்திருக்கிற குணமே உங்களுக்கு அலங்காரமாயிருக்கக் கூடவது; அதுவே தேவனுடைய பார்வையில் விலையேறப் பெற்றது.

இவள் தான் தொடர்பு கொண்ட ஒவ்வொருவருக்கும் ஆசீர்வாதமா யிருந்தாள் (25:32). தாவீதுடன் இவளது முதல் சந்திப்பில் இருந்து இவளது வாழ்வானது மிகப் புதிய அர்த்தமும் நோக்கமும் மேற்கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. அபிகாயிலைச் சந்திக்கவும் அறியவும் வாய்ப்புக் கிட்டிய யாவரும் தாவீதின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

இவள் கிருபை மிகுந்த உபசரிப்புத் தன்மை கொண்ட விருந்தலிப் பவளாயிருந்தாள் (25:4). ஆடுகளுக்கு மயிர் கத்தரிக்கும் வைபவங்கள், விருந்துகளினாலும் பெருமகிழ்வினாலும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட வைபவங்களுக்குத் தயார் செய்தல் என்பது கடினமாக, சோதனை மிகுந்ததாக இருந்தன. ஆனால் அபிகாயில் அந்த வேலையை ஏற்று, அதைச் சிறப்பாகச் செய்தாள்.

வியப்புக்குரிய இந்த குணங்கள், மாகோனில் இருந்த மனிதனிடமிருந்து வந்த புத்திசாலியும் ரூபவதியுமான பெண்ணை தனிச் சிறந்தவளாக்கு பவையாக உள்ளன. சொல்லப் போனால், இவள் “உள்ளாகப் பூரண மகிமையுள்ள” வளாய் இருந்தாள் (சங். 45:13).

இவளது அறைகூவல்கள்

அபிகாயில் தனது உதாரணத்தில், நவீனப் பெண்களுக்கு மூன்று திட்டவட்டமான அறைகூவல்கள் விடுவதித்து, அவற்றை நவீனக் கிறிஸ்தவப் பெண்மணிகள் ஏற்கும்படி அழைக்கின்றாள்.

முதலாவது, இவள் எல்லாருக்கும் ஆசீர்வாதமாயுள்ள நிலைப்பாடும் பிரசன்னமும் உள்ள வகையிலான பெண்களாகும்படி அறைகூவல் விடுகின் றாள். அபிகாயில் என்றால் “சந்தோஷத்தின் காரணம்” என்று அர்த்தப் பட்டது, இது இவள் பிறரின் மீது கொண்டிருந்த செயல்தாக்கத்திற்குப் பொருத்தமான விளக்கமாக உள்ளது. இவள் வெளிச்சமானவள், மகிழ்வைக் கொண்டு வருபவள், ஈர்ப்புமிக்க ஆளுமைத் தன்மை உடையவள் என்பதை

இவளது பெயர் சுட்டிக்காணபிக்கின்றது. இவள் ஒரு அறையில் நடந்து செல்லும் பொழுது அங்குள்ள யாவும் வெளிச்சமாகும்! இவள் நடந்து சென்ற இடங்களில் எல்லாம் சூரியன் பிரகாசித்தது, பறவைகள் பாடன், மற்றும் புன்சிரிப்புகள் வெடித்தன! சந்தோஷம் இவளது நிலையான துணையாயிருந்ததால், இவளது பிரசன்னம் ஒரு ஆசீர்வாதமாயிருந்தது (25:32).

கோபமும் எரிச்சலும் உள்ளவர்களைத் தணிவிப்பதில் இவளது திறமையினால் இவள் ஒரு ஆசீர்வாதமாயிருந்தாள். அமைதலான வார்த்தை கருடனும் சாந்தமான ஆவியுடனும் இவள் தாவீதைத் தணிவித்தாள். இவள் “கலங்கிய தண்ணீர்களின் மீது என்னெண்ணை ஊற்றக்” கூடியவளா யிருந்தாள் (25:33; சக. 8:19; 1 பேது. 3:11). நீதிமொழிகள், “தீங்கைப் பிணைக்கிறவர்களின் இருதயத்தில் இருக்கிறது, கபடம்; சமாதானம் பண்ணுகிற ஆலோசனைக்காரருக்கு உள்ளது சந்தோஷம்” என்று கூறுகிறது (12:20) மற்றும் ஏற்ற சமயத்தில் சொன்ன வார்த்தை வெள்ளித் தட்டில் வைக்கப்பட்ட பொற்பழங்களுக்குச் சமானம் (25:11).

வாழ்வில் மாபெரும் அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் கண்டறியப் பிறருக்கு உதவுகையில் இவள் ஒரு ஆசீர்வாதமாய் இருந்தாள். தாவீது, தாம் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்வதற்கு இவள் உதவினாள். இவள், “உமது அடியாளின் பாதகத்தை மன்னியும், கர்த்தர் என் ஆண்டவனுக்கு நிலையான வீட்டை நிச்சயமாய்க் கட்டுவார்; என் ஆண்டவன் கர்த்தருடைய யுத்தங்களை நடத்துகிறவராமே; ...” என்று கூறினாள் (25:28). அவர், தாம் தேவனுடைய அக்கறை மற்றும் அன்பிற்கு உரியவர் என்பதை நினைவுக்கரவும் இவள் உதவினாள் (25:30). அநேகமாக பிற்காலங்களில் இவள், தாவீது பொறுமையையும் சகிப்புத் தன்மையையும் கற்றுக் கொள்ள உதவியிருப்பாள். ஆனால் இவள் தாவீதுக்கு மாத்திரமல்ல, அநேகருக்கு உதவினாள். இவள் எங்கிருந்த போதிலும், மற்றவர்கள் மாபெரும் ஊழியத்தைச் சாதிக்க உதவுவதற்கு மனதாயிருந்தாள்!

இரண்டாவது, இவள் வாழ்வைக் காத்துக் கொள்ளும் வகையிலான விசவாசத்தைக் கொண்டிருக்கும்படிக்குப் பெண்களுக்கு அறைக்கூவல் விடுக்கின்றாள்! அபிகாயிலின் அழகுக்கு - விசவாசம் என்ற - ஒரு காரணி யானது பொறுப்பு வகித்திருந்தது! இவளது சாந்தகுணம் மற்றும் பெருந் தன்மை, அக்கறை மற்றும் பரிவிரக்கம், கிருபை மற்றும் வசீகரம் ஆகிய யாவும், தேவன் மீதான இவளது விசவாசத்திலிருந்தே பாய்ந்தோடி வந்தன (25:26-31).

இன்றைய நாட்களின் பெண்கள் அபிகாயிலின் விசவாசத்தைக் கொண்டிருக்க முயற்சி செய்வார்கள் என்றால், இவர்கள் எடுத்துரைக்க இயலாத ஆசீர்வாதங்களின் ஆதார மூலமாவார்கள். பெண்மனிகளே, அபிகாயிலைப் போலவே உங்கள் விசவாசம் உங்கள் வாழ்வைக் கட்டிக் காப்பதாயிருக்கட்டும்!

மூன்றாவது, இவள் வாழ்வில் மிகவும் எதிர்ப்பும் சோதனையும் வருகிற வேளையில் வெற்றி கொள்ளக் கூடும்படி தேவனில் உள்ள சந்தோஷத்தைக்

கொண்டிருக்கும்படியும் பெண்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றாள்! அபிகாயிலின் இல்ல வாழ்வும் திருமணமும் மிக மோசத்திலும் மோசமா யிருந்தன! அங்கே சந்தோஷமும் சாமாதானமும் இருந்ததில்லை, “கீழ் மகனாயிருந்த கணவன்” ஒருவனிடமிருந்து அந்தகாரம் மட்டுமே வந்தது. இவள், தேவபக்தியற்ற மற்றும் உணர்வு நிலையற்ற ஒரு கணவனின் குடி வெறியைச் சுகித்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இவள் அவனது தீய வழிகள் பற்றி தொடர்ந்து விளக்கிக் கொண்டும் அவனது முரட்டுக் குணத்தின் வலிப்புக்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டும் இருந்தாள். இருப்பினும், இவள் ஒரு பரிசுத்தமான பெண்ணாக நிலைத்து நின்றாள்!

சில கிறிஸ்தவப் பெண்கள் இதே விதமான அறைகூவலை எதிர் கொள்ளுகின்றார்கள். இவர்கள் இல்லத்தில் நாபாலைப் போலவே கெட்ட குணம் கொண்ட கணவன் உள்ள இல்லத்தில் அன்றாடம் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வீரமிக்கவர்களாகவும் முறுமுறுக்காதவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். முரட்டு சபாவமும் பண்பற்ற தன்மையும் கொண்ட துணைவரைப் பெற்றிருப்பினும் இவர்கள் தேவனுக்கு விசவாசமிக்கவர்களாய் நிலைத் திருக்கின்றார்கள். இந்த அறைகூவல் மிகவும் சலபாமானதல்ல - பெண்மனைகளே, இல்லத்தில் நீங்கள் ஒரு “நாபாலுடன்” போராடிக் கொண்டிருப்பதால் (கிறிஸ்தவ விசவாசத்தை) விட்டுக் கொடுத்து விடும்படி சோதிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தால், விட்டுக் கொடுத்து விடாதீர்கள்! தேவபக்தியுள்ள அபிகாயிலை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

முடிவுரை

அபிகாயில் உடல்ரீதியாக மட்டுமின்றி, மிக முக்கியமாக தனது பண்டு மற்றும் விசவாசத்தினாலும் அழகு மிகுந்தவளாயிருந்தாள். இவள் மாபெரும் அறைகூவல்களின் முன்னிலையிலும் அமைதி நிலையை தக்க வைத்துக் கொண்டாள்; இவள் கோபம் மூண்ட இருதயத்தைச் சாந்தப் படுத்தினாள், எரிச்சல் தரும் குடிகாரரணைக் கடிந்து கொண்டாள். சொல்லப் போனால் இவள் ஒரு பலம் வாய்ந்த பெண்மனையாக விளங்கினாள்! இவளது பலம், தேவன் மீது இவள் கொண்ட விசவாசம் என்ற ஒரே ஆதார மூலத்தில் இருந்து மட்டுமே வந்தது!

பெண்மனைகளே, இந்தச் சிந்தனைகளை உங்கள் வாழ்வில் கவனத்துடன் நடைமுறைப்படுத்துங்கள். உங்கள் செல்வாக்கைக் கண்ணோக்கி, அது பிறருக்கு சமாதானம், நோக்கம் மற்றும் விசவாசம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வரும் வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள். “அபிகாயில்” என்பதை பேசப்படாத உங்கள் பெயராகத் தழுவிக் கொள்ளுங்கள், மற்றும் இந்த உலகில் “சந்தோஷத்தின்” காரணமாகுங்கள்!